

GAZETA TRANSILVÂNIEI

(NUMĂR DE DUMINECĂ 48)

„Gazeta” este în să-care d
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrația, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dăruț în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 271.—Anul LIV.

Brașov, Sâmbătă, Duminecă, 8 (20) Decembrie.

1891

Brașov, 7 Decembrie st. v.

Cuvinte grele și serioase au re-
sunat în zilele acestea în parla-
mentul austriac din Viena.

De când există dualismul, nici-
odată nu s'a vorbit așa de ener-
gic în sinul acelui parlament
împotriva politicii asupritore ger-
mano-maghiare și pentru apărarea
Slavilor și a Românilor, cum
s'a vorbit de astă-dată.

Deputatul, care a avut cu-
ragiul de-a atinge această serioasă
ceștiune într'un mod foarte ho-
tărît, a fost germanul anti-se-
mit Dr. Lueger. El nu numai
că a caracterizat trista stare a
Românilor și Slavilor înăuntrul
monarhiei, ci a mers c'un pas
și mai departe, arătând că de
stricătăciună este pentru monarhia
și înafară, în deosebi față cu
orientul, politica dușmană Sla-
vilor și Românilor, ce se urmă-
rește înăuntru; ba a luat în
apărare pe aceste popore și față
cu nise cuvinte ofensătoare și des-
prețuitoare, ce le-a rostit cu pri-
vire la ele cancelarul Caprivi în
parlamentul german, criticându-
pe aceia, cari propun să se ia
informații asupra Austro-Unga-
riei dela Cehi, Români, Slovaci,
Sloveni, Croați, ér nu dela Ma-
ghiar și Germanii austriaci.

În privința acesta scrie și dia-
rului „Politik” din Praga foarte ni-
merit, dîcînd, că „modul des-
prețitor în care generalul Ca-
privi a tractat în parlamentul
german pe Slavii și Românii
monarhiei noastre, dovedește —
durere — că dînsul pare a-i
privi pe acestia ca recruți de
gardă prusian și din cauza acesta
a fost foarte la timp de-a face
atent pe cancelarul imperiului
german în camera deputaților
austriaci, cătu de necuviinciosă și
vătămătoare e o asemenea proce-
dere”

Nu puțină îngrijire și supărare
a cauzat Dr. Lueger politicilor

maghiari de dincóce de Laitha,
când a sbiciut cruda și neome-
nosa politică de desnaționalizare,
ce o urmărescu ei înăuntru, și
când a susținut, că această poli-
tică maghiară internă trebuie să
aibă o fatală influență asupra po-
liticii dinafară a monarhiei.

Cu această politică, dîse el,
trebuie să o rupem, decă voim
să mai visăm de-o influență în
Peninsula-balcică; căci vedînd
conafionalii Românilor și ai Sér-
bilor cum sunt asupriți aceștia
în Ungaria, nu trebuie să-și dîcă ei,
că aliîndu-se c'un stat, care
procede astfel în contra fiilor
săi celor mai credincioși, nu vor
puté afla scut pentru naționali-
tatea lor?

El clar și limpede, că pe cătu
timp vor fi asupriți Slavii și
Românii din Ungaria și Transil-
vania, monarhia noastră nu va
puté câștiga simpatia poporelor
din Peninsula-balcică. Cu tóte
aceste s'au ridicat în contra
vorbirii lui Lueger de-arîndul:
ministrul-președinte Taaffe, con-
ducătorul stîngei germane, dr.
Plener și, în numele Polonilor,
raportorul general Dr. Bilinski,
dovadă, că Lueger a atîns o ces-
tiune de mare însemnătate pen-
tru poporele monarhiei și și pen-
tru străinătate.

Contele Taaffe a mărturisit
cu această ocaziune, că e nevoit
să mîrgă mîna în mîna cu gu-
vernul ungurescu și că de-aceea
trebuie să-l ia în apărare. Ér con-
ducătorul stîngei germane a
mers și mai departe, declarînd
că ei, adecă Nemții, nu vor su-
feri, ca să se atace cătuși de pu-
tin sistemul de stat, pe care
se rađim starea actuală a lucr-
rilor în monarhia. Cu alte cu-
vinte, ei află a fi cuviincios și la
loc, ceea ce se petrece în Un-
garia cu naționalitățile și nimic
nu dorescu mai ferbinte, decătu
ca și în Austria să pótă fi ei tar

și mari, ca Ungurii dincóce de
Laitha.

De aici putem să cunoșcem,
care este adevărata situațiune în
monarhia noastră și cine sunt
contrarii dezvoltării naționale a
Slavilor și Românilor din mo-
narhia.

Orî cătu ar scrie foile ungu-
rescu, că stările de ađi din Austria
nu sunt normale, pentrucă acolo
se forméază o partidă antimaghiară
și anti-austriacă și că această miș-
care nu este decătu rezultatul
„politice slave reacționare de doi-
spre-zece ani încóce”, ele totuși
nu vor puté tîgădui, că mișca-
rea acesta este cauzată de relele
sistemului de guvernare dominant,
care a produs o generală nemul-
țumire.

Deosebirea este numai, că pe
când în Austria această nemulțu-
mire se manifestă acum pe față și
cu putere în parlamentul din
Viena, pe atunci în Transilvania
și Ungaria nemulțumirea este
póte încă și mai mare, dér este
ascunsă și suprimată din cauză,
că naționalitățile nemaghiare nu
sunt reprezentate în dieta din
Budapesta, și de-acolo rîsună nu-
mai glasul stăpînitorilor.

Datu și-au destulă silință con-
trarii naționalității noastre de-a
coloși lucrurile și de-a amăgi lumea
asupra stărilor din statul un-
gar, cari sunt în adevăr cu
mult mai anormale decătu cele
din statul austriac. Dér étă că
adevărul iese la ivélă și se face
lumină asupra acestor stări din-
tr'o parte, din care guvernânții
noștri póte mai puțin s'au aș-
teptat.

Ceea ce este alcătuit prin
forță și silă nu póte dăinui mult;
numai ce este clădit pe drep-
tate póte să întărescă temelile
unui stat și să-l asigure în contra
tuturilor pericolelor.

Politica germano-maghiară.

(Din camera austriacă.)

Astăđi avem înaintea noastră
în tótă estinderea sa discursul,
ce l'a ținut în camera austriacă
din Viena Dr. Lueger, care a pro-
dus atăta senzațiune.

Dăm ađi partea din urmă a
acestui discurs din cuvînt în
cuvînt.

Deputatul Dr. Lueger, referindu-se
la cuvintele cancelarului Caprivi, care a
dîs: „Este pentru mine un spectacul
întristător, că un bărbat german,
propune să consultăm pe Cehi, Slo-
vaci, Români, Sloveni și Croați, ér nu
pe Maghiari și pe Germano-Austriaci, și
să adune voturi în contra propriului
guvern”, — dîse între altele:

Eu trebuie să protestez, dîse Dr.
Lueger, cu energiă, că îi identifică pe
Germanii-Austriaci cu Jidovii-liberali,
cum a făcut o generalul de Caprivi. În
calitatea mea de Austriac protestez în
contra aceea, că cancelarul german
tractéază așa în mod lateral pe Cehi,
Slovaci, Români, Sloveni și Croați, că
el vede în ei numai *gentes minores*, peste
a căroră interese să póte trece în liniște
la ordinea dîlei, (aplaude la antisemiți,
Cehi și Sloveni) că cancelarul german
crede, când se vorbește despre Aus-
triaci, că e vorba numai de Germani și
de Maghiari, totî ceilalți sunt numai așa
pe deasupra... Ași voi să-i spun can-
celarului german, ca să studieze istoria
Austriei și atunci va afla, că națiunile
acele pe cari le tractéază ca de prisos,
ca Slovacii, Românii, Slovenii și Croații
într'un timp foarte critic pentru Aus-
tria, și-au jertfit copiii și sângele lor,
ca tocmai să câștige coróna maghiară pen-
tru tronul Habsburgilor. (Aplause viue
la Cehi și Sloveni.) Vorbitorul apoi dîse
că ar face atent pe generalul Caprivi,
asupra vorbirei, ce a ținut o jidano-ma-
ghiarul, Eötvös, apărătorul în proce-
sul dela Tisza Eszlar, în care se dîce
între altele, că „pînă când conștiința
noastră națională (adecă a Maghiarilor)
va fi vătămătu prin stégul negru-gal-
ben, prin cîntarea imnului austriac în

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Palatul dracilor.

— Poveste. —

În vremile vechi trăia un om
foarte bogat, putred de bogat. El
avea coșuri pline de bani, avea ciurđi
de vite, stave de cai, câmpuri nemărgi-
nite, cu un cuvînt avea prea mult
dela Dumneđu. El era însurat de
vr'o dece ani și încă nu avea nici un
copil. Lucrul acesta îl măhnia așa
de tare, încătu de multe-ori dîcea, că
mai bine să-i fi dat Dumneđu mai pu-
țină avere, dér să-i fi dat măcar un
copil. Căci dîcea el: la cine o să las
eu atăta amar de avere, decă n'am
copii. El împărția o mare parte din
banii săi pe la biserică, pe la sêraci,
dór, dór l'o milui Dumneđu cu un
copil.

Omul acesta bogat obișnuia a
merge în negustorii prin tótă lumea,
unde petrecea câte patru pînă în cinci
ani. Odată, când se întorse din o ast-
fel de călătorie, află că nevastă-sa a

născut un băiat. Bucuria lui. El
sêrută copilul cel dintăiu născut,
mulțumindu lui Dumneđu pentru bun-
tatea sa. De acum înainte el nu se
mai plîngea, că n'are cui să lase averea,
ba chiar își puse în gînd să lase o a-
vere și mai mare. De aceea după un
an dela nascerea fiului său plecă ér în
lume în afacerile sale.

Înainte de a pleca dîse el neves-
tei-sale: „Eu mă duc acum éră în lume,
în afaceri, tu grijesce de copil, ca de
ochi, grijesce-l cu o adevărată iubire
de mamă, nu cruța nimic pentru el,
banii avem destui dela Dumneđu. Când
băiatul va fi mai măricel, adu-l dască
dela oraș să-l învețe carte. Rămăi
cu Dumneđu și nu uita ce ți-am
spus.”

După aceste plecă. Băiatul creștea
într'o dî cătu creștea altul într'o lună,
și într'o lună creștea cătu creștea al-
tut într'un an. Astfel fiind bă-
iatul mai măricel, mamă-sa îi a-
duse un dască să-l învețe carte. Băiatul
înveța iute, căci era nădră-
van la minte. După-ce băiatul creșcu

și mai mare încep a merge la șoolă cu
alți băeți.

Dascălel acela, care-l înveța, ce
a făcut, ce n'a făcut, destul că s'a
îndrăgit de mama băiatului, ér acesta
în el. Într'o dî dîse dascălel cătră
mama băiatului: „Cu dragostea noastră
n'o să mergem prea departe, căci băia-
tul ne stă în cale; cum să ne scăpăm
de el, vrîi să-l perdem?” — „Vrîi,”
dîse blăstămata mamă, care 'și uită de
jurămintul ce l'a făcut bărbatului său
la cununiă, că-l va rămăne soț cre-
dincios. Uită de a jertfi grija ei pentru
creșterea copilului, ér nu pentru o dra-
goste neiertată.

Atunc dascălel îi dîse: „Bine, decă
te învoesc, atunci na această sticlă cu
venin; dimineță când vei da băiatului
să mănânce, să torni cătu-va picuri în
mîncare.”

Luă nelegiuită mamă sticlă cu
venin cu gînd și hotărîre să-și înve-
nizeze băiatul: bucuria și nădejdea
bărbatului-s-o.

Acum să ne întorcem în altă parte
și să vedem ce s'a întemplat în curtea

aceea domnescă. Tocmai în ziua și în
ciasul în care să nascuse băiatul, o
iepă fătase un mînz nădrăvan. Ace-
stă mînz creștea precum creștea și
băiatul. Când băiatul să făcuse mai
măricel, un servitor îi spuse, că în
ciasul în care s'a născut el, s'a nă-
scut și un mînz. Băiatul atunci
să duse să vedă mînzul. Acesta cătu
lă vedu să duse la el și se ple-
că într'un genunchi înaintea lui.
Băiatul vedînd un astfel de mînz
începu altă guguli și a griji de el
cu mai multă grijă de cum grija
mamă-sa de el. În tótă ziua să ducea
să-și vadă de mînz, să-i dea mîncare.
Mînzul căpătase nărav de nu mai
voia să mănânce dela alții, decătu nu-
mai dela stăpînul său hotărît de
sôrte.

Așa în ziua în care mamă-sa ho-
tărîse să-l învenineze, merse ér la mînz
să-i dea de mîncare. Mînzul era trist
și nu voia să mănânce. Atunc băiatul
îl întreba:

— „Ce ai, mînzul meu? Ce te
măhnesce? Dóră ești bolnav?”

diua de Sf. Stefan și prin felul de felul de mijloace de germanizare, până când monumentul lui Hentzi va sta înaintea ministerului de honveți, trebuie să cultivăm suvenirile noastre glorioase. Aceștia sunt Maghiarii, dice Dr. Lueger, pe care cancelarul german, generalul de Caprivi, îi privește ca pe acele isvóre, din care se trag bunele informații asupra Austro-Ungariei; trebuie să se știe câtă trufă zace în vorbele aceste, trebuie să se știe cum în Ungaria, Maghiarii asupresc în moduri ne mai aușite pe Germanii și cum țintesc ei să-i desnaționalizeze; o limbă germană e alungată din școlă, judecătorii, etc...

Apoi continuă din cuvântul în cuvânt următoarele:

Deputatul Dr. Lueger: Cred, că tratatele comerciale păgubesc pe popoarele muncitoare în favorul unui micuț popor comercial, adică în favorul poporului iudevesc. Presa întrăgă jidano-liberală a scoos un strigăt de bucurie când s'a publicat tratatele comerciale, în Ungaria ca și în Austria vestică, în Prusia, ca și în Elveția. Când aceia dau chiote de bucurie, eu totdeauna am simțământul, că altul va plânge, și de aceea bagu de semă esactă fiindcă vreu să știu, că ore sunt în stare de a usca lacrimi și a le împede. Mai departe e lucru curios, că tratatele au fost ținute în taină atât timp și acum cu o grabă mare a fost publicate. Acesta e lucru lămurit. Eu nu sunt un adversar al cererilor de credite militare, și făcând statul trebuie să se încredă în prima liniă în puterea sa proprie, deră decât s'au adus jertfe atât de mari, atunci trebuie ca să se țină, ca să-și câștige amici. Unde ținse trăsătura naturală a înfrurii noastre politice și economice? În Germania politicesc n'avem ce mai căuta, nici în Italia nici în Elveția, nici în Rusia n'avem ce mai căuta politicesc. Trăsătura naturală a înfrurii noastre politice și economice e îndreptată spre peninsula balcanică. Acolo este a se căuta călcăiul pentru industria noastră și pentru meseriile noastre, acolo locuiesc popoare, cari și-au apărât cu onoare naționalitatea lor în contra Turcilor. Românii, Sârbii, Bulgarii nu ținse într'acolo ca să fie Ruși, ele trebuie să se alature la un stat, care le oferă garanția, că-și pot dezvolta naționalitatea lor. Cancelarul german în vorbirea sa a exprimat o frasă, care e cu totul corectă. Elu dice: „Răsboie de cabinet au fost până acum; acum răsboiele și tratatele vinu numai din inima poporului“. Aceste vorbe ar trebui să strălucască în litere de aur pe porța ministerului atacerilor streine. Dacă ar avé să decidă bunăvoința unui regent și un altu ministru, atunci am fi a-

vut de mult influența noastră în Sârbia, căci regele Milanu a fost cel mai bunu amic al Austriei, și Austria a fost cel mai bunu amic al său. Deră cu stingerea mării lui Milanu, durere, o și influența austriacă în Sârbia s'a stinsu. Pentru ce? Pentru că poporul sârbesc nu trebuia indentificat cu regele Milanu. Când aceste popore vor privi asupra aliatului lor naturalu Austria, ce vor vedé?

Deputatul Schneider: Totu numai Jidovi.

Dep. Dr. Lueger (continuând): *Eu vedu aici, că conaționalii lor sunt asupriți în modulul cel mai neaușit, vedu copii de 3 ani formându obiecte de încercare pentru desnaționalizare și maghiarizare* (aplaude la Antisemiți, Cehii tineri, Slovenii și Croați). Nu trebuie ei să dăca atunci, o acolo, unde se procede astfel în contra supușilor cei mai credincioși în contra Românilor, Croaților și Sârbilor, că întru asemenea stat nu se pôte căuta scut pentru naționalitatea lor? (Aplase la Antisemiți, Cehii, Slovenii și Croați). Politica interioră maghiară exercită o influență nefastă asupra politicei esteriore. Trebuie să o rupem cu această politică, decât voim să mai visăm ceva despre vre-o influență în peninsula balcanică. Ce fel de omen se geréză în peninsula balcanică ca purtător ai civilizației apusene? (Dep. Schneider: Totu numai Jidovii). Ce omen se geréză acolo ca Germanii și Austriaci? De sigur, că D-Vostră totu v'aduceți aminte de baronul Hirsch. (Risete la Antisemiți), de construcția căilor ferate turcesc. D-Vostră, sciți cu toții, că construcția acestă, prin așa numitele losuri turcesc a fostu împreunată cu o înșelătorie și corupțiune ne mai pomenită, și acestu br. Hirsch a fostu protegiatul diplomației austriace. Ca și în casul acesta, s'a întâmplat și cu losurile sârbesc. Trebuie să cetii istoria construcției căilor ferate sârbesc, pentru ca să sciți, câtă murdărie și corupțiune a fostu ocaziunea acestă. Trebuie să cetii istoria monopolului de tutun și a altor lucruri, pentru ca să sciți, câtă ură și dispreț a trebuit să se adune în acesta popore. Aceia, cari au discreditat în România, prin procedura lor nerușinată, industria vieneză, se bucură de scutul diplomației austriace. Și în poporele aceste, naturalu trebuie să se ivesc într'o o convingerea: Da, pentru numele lui Dumnezeu, decât un popor e jefuit și stors în asemenea mod, atunci nu putem aștepta nici o bunăstare dela un astfel de stat. De aceea v'edem D-Vostră, că decât Austria voesc să câștige o influență în peninsula balcanică, decât voesc să aducă vre-unu ajutoru industriei vieneză, atunci trebuie să se rupă cu aceste tra-

dițiuni, atunci trebuie să ne întorcem la politica prințului Eugen de Savoia, eventualu la politica esternă a împărătesei Maria Teresia și Iosif II. Nu e mult de atunci, de când contele Andrassy a datu expresiune păreri, că elu are de lipsă numai de o musică militară austriacă și de o companie seu două, pentru ca să ocupe Bosnia și Herțegovina. A fostu o mare greșelă, care a costat pe Austria multe jertfe sângeroase. Și decât aceste greșeli se vor ivi și în viitor, decât se va continua să se facă cuceriri în peninsula balcanică sub flamura roșu-albu-verde, atunci va curge mai multu sânge. Fără ca să avem vre-unu folos. Trebuie să vină erăși timpul, când flamura negru-galbenă va adumbri flamura roșu-albu-verde, și când colorile negre-galbine vor deveni erăși simbolul dreptății, simbolul egalei îndreptății a tuturor națiunilor, când colorile aceste vor fi simbolul onestității, comunicațiunii, atunci pôte ne va trebui numai o musică militară, pentru ca să facem acele cuceriri în peninsula balcanică, cari vor servi pentru gloria și saltea patriei noastre. (Vine aplause la Antisemiți și Cehii tineri).

CRONICA POLITICĂ.

— 7 (19) Decembrie

In fața mișcărilor electorale, cari s'au pornit de pe acum, este de însemnătate unu articolu alu diarului naționalu slovacu „Narodne Novine“, în care această foia, vorbindu de viitorile alegeri diatale dă a se înțelege, că după părerea ei, mai bine ar fi, decât Slovacii nu vor lua parte la alegeri.

Și mai mare turburare decât discursul deputatului Dr. Lueger, a produsu în camera din Viena vorbirea deputatului cehu Dr. Gregr, ținută cu ocaziunea legii financiare pe anul 1892. Această vorbire, pe care foile ungresc o numesc revoluționară, se distinge în adevăr printr'unu limbajiu până acum neobișnuit în parlamentul austriacu. Înseși „Narodni List“, dice, că o asemenea cuvântare nu s'a mai ținută din partea cehică în parlament și că guvernul trebuie să se dede cu asemenea manifestațiuni din partea cehică. Multu a mai măhnit pe Nemți, că Gregr a arătat că țările boeme plătesc 118 milioane contribuția mai multă, decât este de lipsă pentru acoperirea trebuințelor lor, și că prin urmare acesta e tributul, ce-l plătesc anualu pentru onorea de a aparține Austriei, și că în 22 de ani țările boeme au plătitu mai multu contribuția statului austriacu decât a fostu contribuția de răsboiu a Franciei către Germania. A mai dicit Gregr, că decât ar fi sciut strămoșii Cehilor, că ați Boemul va fi prigo-

nit pentru limbă și naționalitate, de sigur, că nu și-ar datu votul la alegerea de regu din 1526 unui arhiduce austriacu (Ferdinand.) Dize mai departe, că guvernul pare că lucră cu intențiunea de a prepara Boemia pentru o anexiune prusiană. „Cea mai mare parte a populațiunii boeme se simte forțe nefericită în acestu stat, se simte ca într'unu stat străin dușmanu ei, ca într'unu felu de captivitate babilonică. Și nu e de mirare, decât nisuița și dorința de a scăpa din această captivitate babilonică, cuprinde totu mai multu părțile societății boeme. Dize mai departe că contele Taaffe are dreptate, când dice că guvernul austriacu merge mână în mână cu celu ungresc. În germanizare și maghiarizare, aceste guverne mergu în adevăr mână în mână. În fine declară, că nemulțămirea popoarelor sale ar puté fi fatală în momentul decisiv pentru acestu stat. Și cele mai perfecționate arme și pușca Manlicher ar rămânea fără efect, decât n'ar fi condusă de mâni insuflete. În locu de a mulțami poporul cehicu și alu insufletu, lu facu totu mai nemulțamit și deștept în elu ura în contra statului. (Aici președintele chiamă la ordine pe vorbitoru). Eduard Gregr sfirșesc dicendu: Bărbații de stat, cari astăzi sunt orbi și oruși, față cu pretensiunile populațiunilor, vor înveța dreptate și indulgență, când vor fi instruitore. Odată va sosi ora răfuei și ar fi mai bine, decât n'ar aștepta până atunci, ci ar încheia mai înainte pace cu poporele acestui imperiu și această pace e ușor de găsită și această se numesc: „drept și dreptate“.

In diata ungresc s'a desbătut la 17 Decembrie c. proiectul de lege despre pensionarea învățătorilor. Tote partidele au primitu proiectul în generalu. Desbaterea a deschis-o deputatul Sponer Andor, care în numele a două anchete ministeriale a recomandat proiectul spre primire. — După Sponer a vorbitu Földváry Elemer, accentuând interesele învățătorilor și dându expresiune la mai multe chestiuni, cari nu le cuprinde proiectul. Drepta din cameră a aprobatu viu discursul lui Földváry. — Vorbi apoi Kovács Albert, care s'a ocupat mai multu cu partea financiară a proiectului, atacând cifrele pe cari se basază proiectul. — Rossival István, luându cuvântul, a descrisur sörtea grea a învățătorilor și a dicit, că așteptă dela acestu proiect să îndrepteze această sörte. — Apponyi dice, că d-lu Csáky a întârziat pre multu cu prezentarea acestui proiect și că în timpul acesta abia de se va puté desbate asupra lui. Apponyi apoi propuse preluarea proiectului și prezentarea lui din nou. — Ministrul Csáky într'o vorbire mai lungă dice, că întârzierea presentării

— „Ba nu“, dice mánzul, „nu sunt măhnit pentru mine, ci pentru tine. Mamă-ta v're să te învenueze, pentru că o împedec în voințele ei. Deră lasă numai pe mine, o să te scap eu. Măne dimineță o să-ți dea mănecare înveninată. Tu nu mănca, ci și cătră mamă-ta, să guste ea mai întâi din mănecare“.

In dimineța următoare când i se aduse băiatului de mănecare, acesta dice cătră mamă-sa: „Dragă mamă, vino mănăncă cu mine, mănecarea acestă e așa de bună, încatu nu mă lasă inima să mănăncă fără d-ta, hai gustă și d-ta“.

Deră mamă-sa îi răspunde: „Nu dragul mamei, nu pot mănca, eu am mănecat puțin mai nainte, și decât mai mănăncă mă bolnăvesc“.

Băiatul răspunde: „Mamă, hai de mănăncă cu mine, doră nu te vei bolnăvi, decât vei gusta numai o bucatură“.

— „Nu pot mănca“, răspunde mamă“.

Atunci băiatul aruncă mănecarea cu farfuriă cu totu afară în curte. Găinile

și câinii alergară să mănănce. Deră câtu gustară rămaseră morțe pe locu. După aceste băiatul merse la școlă. Aci dascălul făcu nise ochi mari când îl vedu; decât elu credea că a murit înveninat de mamă-sa. Deră Pronia dumneșcoia la scapătul.

După-ce dascălul eși dela școlă, merse la mama băiatului acasă, se o întrebe, ce a făcutu de băiatul n'a murit. Acestă îi spuse, ce făcuse băiatul. Atunci dascălul născu unu altu mijlocu drăcescu să pără pe băiatu. Elu dice decât cătră ea: „Băteii dela școlă mea au mâne o petrecere, tu se dai băiatului mânușile aceste înveninate; elu câtu le va trage pe mâni, va muri. În mânuși e preserată pulbere de sticlă și prafu veninosu. Când va trage mânușile, sticla o să-lu sgarie și prafu veninosu va intra în piele și-lu va omori.“ Mama băiatului primi și sfatul acesta.

Băiatul după ce veni dela școlă se duse să-și vață de mánzu. Acesta ca și în ziua trecută era măhnit Elu lu întreba, pentru ce e măhnit?

— „Cum se nu fiu măhnit“, răspunde mánzul, „când mamă-ta era v're să te prăpădescă. Măne dimineță o să-ți dea nise mânuși înveninate, deră tu se nu le ia, și o ai altele mai frumoșe“.

In dimineța următoare într'adeveru mamă-sa veni la elu cu o păreche de mânuși și îi dice: „Uită, dragul mamei, domnul dascăl m'a spus, că ați aveți o petrecere la școlă, de aceea și-am adus nise mânuși frumoșe cum nu o să aibă nimenea; trage-le să vedu cum și-se potriveșc?“

— „Mulțamescu, dragă mamă“, dice băiatul, „mi-am cumpărat eu altele și mai frumoșe“.

— „Ba nu“, dice mamă-sa, „iată aceste sunt și mai frumoșe“.

Atunci băiatul luă mânușile dela mamă-sa din mână și le aruncă josu. O servitoare veni să le ducă afară. Deră abia luase o ruptură din ele și cădu mortă pe podele. Atunci băiatul își trase mânușile sale și merse la petrecere.

Dascălul câtu ce-lu vedu încremeni de frică, cugetând, că băiatul a înțe-

lestu taina lui și a mamei sale. De cătră s'era dascălul merse în dărământurile dracilor și aicea începă a ceti pe stele, care este ursita băiatului. După multă căutare află, că băiatul n'are să moră nici cum morțe silnică și o unu mánzu, care s'a născut totu în acelu oiașu în care s'a născut băiatul, i-lu pădesce. Atunci dascălul și puse altceva de gându, decât să prăpădescă mánzul. Deci se duse la mama băiatului și îi spuse ce are de gându să mai facă. Adecă elu dice: „Tu se te faci bolnavă și se dicit că numai decât vei mănca carne din mánzul celu mai frumosu te vei însănătoșă“.

Așa făcu mama băiatului precum o învețase dascălul. Se făcu decât bolnavă și cerea într'una carne din mánzul celu mai frumosu, care era tocmai mánzul băiatului.

Băiatul îndată ce se întorse dela școlă se duse în grajdă să-și mai vedă de mánzu. Acesta totu ca mai nainte era măhnit. Băiatul îl întreba, că ce-i lipsesc? Mánzul răspunde: „Dragul meu stăpân, pe tine acum te-au

proiectului provine din multe și variatele lucrări de până acum. Elu recomandă primirea proiectului, cu reieptarea propunerii lui Apponyi. — După ce mai vorbiră doi, trei deputați, proiectul s'a primit în desbaterea generală.

SCRIRILE ȚILEI.

— 7 (19) Decembrie.

Un testament frumos. Din Sălagiu ni-se scrie, că la 10 Decembrie n. c. a răposat preotul Aloisiu Buteanu în etate de 43 de ani. Elu a funcționat 16 ani ca preot în parochia Mecentiu cu filia Giroltu din protopopiatul Eriului (diecesa Gherlei). Prin muncă și cruțare, elu își adună o avere frumoasă, pe care o testă tot pentru scopuri de binefacere românească. Anume: elu testă pentru biserica din Mecentiu o casă frumoasă cu sură și grădină de 2 jugere în preț de 1600 fl.; ca fond pentru sistemizarea salariului învățătorescu din parochia sa 1500 fl.; ca fond bisericescu 22 jugere de pământ în preț de 2000 fl.; pentru biserica din Căoșiu 15 jugere de pământ în preț de 1500 fl.; pentru biserica din Tășnad jumătate partea dintr-o casă de acolo în preț de 1500 fl.; ca fundațiune pentru un student gimnazial 1000 fl. Cu totul așa-dără fericitul Aloisiu Buteanu a testat pentru scopuri naționale românești peste 9000 fl., fiindu socotită aici și partea de avere a soției sale Maria, care răposă înainte cu vre-o cinci ani și care la mörte deasemenea testă partea sa din avere pentru scopurile de mai sus. — Numele fericitilor Aloisiu și Maria Buteanu prin aceste fapte generose voru rămâne în veac neuitate înaintea Românilor recunoscători, cari din adencul nimei le dău lor: Dumneșu se-i odhnească în pace!

Starea sănătății Reginei României, după cum află „Naționalul“, merge din ce în ce spre mai bine. Cu toate acestea, M. Sa Regina nu se va reîntorce în țară decât în primăvera viitoare.

Bustul lui I. C. Brătianu „Voința Națională“ scrie: Din Iași ni-se comunică, că cu acceleratul de Vineri dimineața va sosi în București eminentul sculptor italian Villa, aducându cu sine și modelul unui bust al marelui Ioan Brătianu, model lucrat în gips. Bustul este cu o treime mai mare decât natural și reprezintă o fidelă și artistică reproducere a figurei lui Ioan Brătianu.

Maghiarizarea unei comune românești. Cetim în „Magyar Hirnap“, că înainte de asta cu trei ani „patrioții“ priviau la comuna Gurahonțu (com. Aradului) ca

la un cuib de vespil valach. De când însă s'a construit linia ferată dela Ciomadu, numita comună „se maghiariseză intru atăta“, că corespondentul numitei foi e în „plăcută“ pozițiune de-ai raporta, că a trebuit să se edifice și o școlă unghurească, care este cercetată până acum de 45 elevi (români? — Red) — Așteptămă lămuriri dela oficiul parochial din Gurahonțu, să scimă, că ce fel de elevi sunt aceia, cari frecventază numita școlă unghurească? Sunt ei odrasle românești, ori unghuresci?

Demisiunea ministrului de honveđi br. Fejervary. Foile unghuresci din Budapesta aduc scirea, că br. Fejervary și-a dat dimisia. Motivul e o afacere de onore dintre el și „vitezul“ Ugron. Din incidentul interpelării, ce-a adresat Beöthy Akos lui Fejervary cu privire la interdicerea citirii foi maghiare „Katonai Lapok“, Fejervary a răspuns, că elu n'a interzis citirea foi. Mai mulți deputați din stanga i-au răspuns: „Numai atătu ar fi mai trebuit“ — Fejervary a răspuns: — „Dacă va fi de lipsă o voui face“ — ér Ugron i-a replicat drastic: — „Atunci te aruncăm afară de-aici!“ — Fejervary duse: — „Cunoscemă astfel de bravuri pe cari fiecă omu le scie reduce la adevărata lor valoare“. In urma acesta Ugron, în ședința din Lunia trecută a declarat, că elu a dat destule ori ocași ministrului Fejervary să probeze acesta bravură și că nu elu (Ugron) a fostu cauza, că nu s'a folosit de acea ocași. In urma acesta ministrul Fejervary a rugat numai decătu pe conții Karolyi Tibor și Keglevich István să provoce pe Ugron. Inainte însă de-a face acesta și-a dat dimisia ministrului președinte Szapary, ér ministrul președinte a telegrafat imediat M. Sale. Cercurile parlamentare se ocupă multă cu acesta chinătoare afacere.

Noul tarif pentru telegrame. Ministrul de comerț și comunicațiune a emis cu data de 10 Decembrie o ordinațiune privitoare la noul tarif pentru telegrama, care va intra în vigoare în 1 Ianuar 1892. In sensul acestei ordinațiuni se șterge taxa fundamentală de 24, respective de 30 cr. și se stabilesc o taxă permanentă de 3 cr. pentru fie care cuvânt, însă minimul taxei pentru o telegramă nu pöte fi sub 30 cr. va să dăie telegrama dată va trebui să cuprindă 10 cuvinte.

D. Esarcu, fostul ministru de externe în cabinetul generalului Florescu, a fost numit ambasador al României la Roma.

Erna. Sfântul Nicolae ni-a adus Erna. De două țile ninge neîntrerupt

țiu și noptea. Zăpada a fost adusă pe-aici de un vânt rece, care a suflat ieri noptea și țiu neîntrerupt. Astăzi fulgii sunt mai rari și mai mici. Asemenea sciri sosesc de pe la Beiuș, Clușiu și în genere din totă țera. Sciri din Austria ne spun că pe-acolo erna a sosit c'un vifor uriaș. Nu totă așa este în Anglia, unde se țice, că timpul e nespust de frumos și temperatura scăduță. Se mai țice, că pe unele locuri cresc fragile de pedure, viorele, clopoței și alte flori primăveratice. Muncitorii lucră negenați, ca în toamnă frumoasă, ba chiar și agricultorii.

Dar pentru școlă. D-lu Oprea Grevu, comerciant, de nascere din Săliște, ér acum domiciliat în Roșia de Secaș, a dăruit 12 fl. pentru a se cumpăra cărțile de lipsă pe sēma școlarilor dela școlă română din Roșia de Secaș. Pentru acestu ajutor școlarii din amintita comună exprimă pe acesta cale sinceră mulțamă generosului dăruitor.

Concertul celu va da d-lu B. Papazovic, mâne sēră în sala hotelului Central Nr. I, va avē următorul program: Partea I. Rossini: Ouvertură la „Wilhelm Tell“. Musică militară c. și r. 1) B. Papazovic: „Souvenir d'une Fée“, baladă pentru violină. Compositorul. 2) a) Schubert: „Am Meer“, b) Lassen: „Vöglein wohin so schnell“ d-șora M. Rosenkranz. 3) Händel: „Largo“ pentru violină. B. Papazovic. 4) a) G. Dima: „Cântec de toamnă“, b) Lassen: „Sommernacht“, prof. N. Popovic. Partea II. Mascagni: Intermezzo din opera „Cavalleria rusticana“ Musică militară. 5) Sarasate: „Le sommeil“. B. Papazovic. 6) „Magyar népdalok“ d-șora Rosenkranz. 7) A. Rubinstein. Sonate (G-dur) pentru violină. B. Papazovic. Inceputul la 8 ore sēră. — Observămă, că d-lu Papazovic nu este un concertist de profesiune, dēr pe lângă toate astea în arta muzicii s'a distins la diferite ocașuni. Venitul concertului de mâne sēră, după cum amintim, este destinat pentru șeracii din Brașov fără deosebire de naționalitate.

Papa și republica franceză. Diarul parizian „Temps“ scrie, că un corespondent al sēu, avēndu o convorbire cu Papa, Sântia Sa s'ar fi exprimat, că dorește să trăască în cea mai bună armonie și în deplină concordiă cu Republica franceză. Iubesc Francea, țice Papa, fără de-a băga în sēmă forma ei de guvernament. Francea are lipsă de o politică, care se unescă între sine pe omeni cinstiți. Politica acesta trebuie s'o începă lumenii, biserica apoi va contribui, la prosperarea ei, fără de-a se pune în

frunte. Eu, sfirși Papa, urmez o politică fără de iluzii și preocupăni. Restaurarea monarhiei o privesc ca pe un lucru neînsemnat.

Pagubă de două milioane. In localitatea Lobnitz apröpe de Bielitz a ars una din nopțile trecute fabrica de postavuri a firmei „Barthelemus I. și fii“. Paguba e de 2 milioane. Mai mulți de 500 muncitori au rămas fără pâne în cap de iernă.

Fometea în Rusia. Foile polone spun, că fometea în Rusia este atătu de mare încātu în cele mai multe guvernamente poporul începe să ia o atitudine amenințătoare, ér turburările între poporațiune sunt ȳilnice. In urma acesta, numitele foi asigură, că în cele mai multe guvernamente se va proclama în curēnd starea de asediu. Generalul Gurko deja a și fost chemat la Petersburg.

Regele și regina Italiei, după cum se anunță din Roma, se vor duce la primăveră în Englitera unde vor asista la căsătoria fiului celui mai mare al prințului de Wales, cu princessa de Teck.

Nouă oficii telegrafice. Oficiile telegrafice de pe stațiunile dela calea ferată vicinală Brașov-Treiscaune: Ereszteveny, Boroși - Ineul mare, Brateșu, Covasna, Imecfalva și Kezdi-Oșorheiu, au fost imputernicite să primescă și să dea telegrame de stat și private.

Încă un „bancher“. Cetim în „N. Pester Journal“: „Acum doi ani sosită la tribunalul criminal de aici sute de încriminări mai ales din străinătate, în contra „bancherului“ stabilit aici, Alexandru Riess, care prin agenții săi călători vindea o mulțime de losuri, în schimbul unei sume plătite în rate; când însă toate sumele în rate s'au plătite, elu nu a putut să dea losurile originale (în număr cam de 20,000) fiindcă aceste erau zălogite la mai mulți bancheri de aici. Riess, în contra căruia s'a pornit cercetare criminală, a fugit în America. Tribunalul a ordonat sequestrarea tuturor losurilor zălogite. Curia regescă însă a suspendat acesta sequestrare“.

Președintele republicii franceze, Carnot, după cum anunță diarul din Paris „Autorité“ a inventat o nouă mitralieză, cu care în curēnd se vor face experimente în comisiunea de artilerie.

Regele Alexandru al Sērbiei, va visita în primăvera viitoare pe Sultanul Turciei. In numele regeții a comunicat ambasadorul sērbesc din Constantinople Gruici acesta intențiune a regelui, Porții Otomane.

lăsat, au văduț că nu pot să te prăpădescă, de aceea au început acum cu mine; dēr muma-ta numai atunci se se însănătoșeze, când va mânca carne din mine. Sē soii că mâne pe la 12 cēsuri vine tată-t'o; înainte de 12 se vii la mine, se mergem în calea lui.“

In țiu următoare înainte de 12 cēsuri băiatul se duse la mână. Acesta era gata înșelat, cu o șea cusută tot în fir. Vē spusemă, că mână era nădravēn, de aceea înainte de intra stăpânul sēu în grajd, se dede odată peste cap și îndată fū înșelat. Cātu intră stăpân-s'o în grajd, elu se puse într'un genuche. Stăpân-s'o se puse pe el și sbură afară din curte printre servitorii umiți. Sē duse băiatul pe drumul celu mare, ca să întepine pe tată-s'o; nu merse mult și iacă că înțelnesce pe tată-s'o, ce venia cătră casă cu două trăsuri pline de bani. Băiatul sări pe gatul tată-so de bucurie, fiindcă nu-l văduse de când s'a născut. Tată-s'o asemenea era forțemișcat de vederea fiului sēu. Intre alte multe îl întrebă, că mamă-sa ce face, e sănătoasă?

— „Ba nu“, răspuse băiatul, „e bolnavă.“ Atunci bătrânul tată și grăbi mersul. Ajunsă acasă intră îndată la nevastă-sa și o întrebă, că cei lipsesc?

Acesta îi răspuse: „Uită dragă bărbate, m'am bolnavit de mult. Doctorii m-au țis, că numai decă mănăncă carne din mână celu mai frumos, mă însănătoșeză“.

— „Apoi de ce n'ai mănăcut, draga mea; să fi poruncit să-ți taie mână celu mai frumos din stavă“.

— „Am poruncit, dragă bărbate, dēră mână celu mai frumos e alu băiatului nostru și elu n'a voit să lase să-ți taie mână“.

Atunci tatăl se duse la fiu-s'o și îi țice, să lase să-ți taie mână, că mai are el alți în stavă. Băiatul răspuse:

— „Tată, cere-mi ce vei vrea, numai mână nu mi-lă cere. Mână e ce am eu mai scump pe lume după d-ta; cu elu am crescut cu elu vreu să mor; mai bine taiă-mă pe mine decătu să-ți tai mână“.

Tată duse acesta veste nevaste-si. Ea îi țice:

— „Precum se vede băiatul meu mai bine voiesce să mor decât mână celu lui. Dēr totuși hai să încercă să mănăncă și din altă mână; de ce tocmai din acela?“ Porunci decă unui slugă să omore un mână și să-i aducă o bucată de carne prăpăită.

Porunca se implini. Un servitor tăia un mână și îi aduse pe o farfură o bucată. Ea mănă puțin, dēr îndată o aruncă cătu colo țicēnd, că s'a însănătoșat. Ba mai bine se credemă, că și-a căpătat era minea, sēu că vădēnd pe bărbatu-s'o și-a adusă aminte de datorie sa de mamă.

După câteva țile dela întörcerea tată-s'o, băiatul merse la mână, să mai vădă de el. Mână îi țice: „Scii ce stăpâne, aici noi nu o să putem trăi multă vreme în pace. Mergi la tată-tēu și cere-i hainele cu cari umbla elu ca flăcău, precum și paloșul celu cu tăiș de flăcău; apoi ia-ți nisce bani și vino la mine să plecăm; cătră tată-tēu țice, că vrei numai să veđi cum țice stă în

hainele lui“. Așa făcū băiatul precum îl învățase mână.

Se duse la tată-s'o și îi țice: „Tată dragă, decă ții la mine, ca la feciorul d-tale, atunci dă-mi hainele în cari imblai d-ta, ca flăcău, și paloșul celu cu tăiș de foc, că vreu să veđi cum mi stă în hainele d-tale“.

Tată-sēu, nenădăindu-se de loc despre ceea ce vrea să întreprindă fiul sēu i-le dădu. Acesta îmbrăcându-se cu ele și umplându-și buzunarele cu bani, se duse la mână în grajd. Acesta cătu veđi pe stăpân-s'o îmbrăcat în hainele acele, începă a bate din picioare și a sufla aburi și flăcău pe nări. Feciorul se avēntă în șea și eși în curte să-l veđă tată-s'o.

Acesta tocmai era pe prispa casei vorbind cu nevastă-sa. Băiatul salută pe tată-s'o cu sabia în felul soldaților, după aceea porni cu calul mai repede ca fulgerul afară pe pörtă, strigându: „Rămă sănătosă tată, pe mine nu mă mai veđi, dēr nică mama nu o să mănăncă carne din mână meu“.

Tată și frângea mânele de părere

unul singur braț nu s'a ridicat pentru silnice fapte sau răsunări.

În Austria, în Rusia, aplicarea legii rurale a dat loc la mii de acte de crude represalii, mii de case ale proprietarilor au fost date pradă flăcărilor, și sute de proprietari au căzut victime sub toporele țeranilor, transformați în fiare sălbatice.

În România o liniște perfectă: într-o sărbătorire generală, aplicarea legii emancipatrice s'a făcută fără a se preface în cenușă o singură casa din ale foștilor stăpâni, fără ca să se smulgă un singur fir de păr din ale marilor proprietari.

Când, 14 ani în urmă, la apelul viteazului lor Domn și Căpitanu, țeranul român, soldat de liniă, sau doborâșul ori călărașul, după două sute de ani de umilință, în Câmpiile Bulgariei și în fața Plevnei, a dat piept dușmanului, țeranul român, dădând, prin victoria sa, prin înfruntarea morții, a dovedit, că astăzi el are o patrie de iubit și de apărut și că în spatele lui, dincolo de Dunăre, el are pentru densul și pentru familia sa, o parte de pământ, proprietate și moșie a lui și a copiilor săi.

Telegramele „Gaz. Trans.”

(Serviciul biuroului de cor. din Pesta.)

Budapesta, 19 Decembrie n. — În afacerea Fejerváry-Ugron nu s'a făcut nici o schimbare până azi, deoarece Ugron este absent din capitală.

Viena, 19 Decembrie n. — Foile de seră scriu, că este foarte verosimil, că un membru al stăngei unite germane va intra în cabinetul Taaffe.

Lemberg, 19 Decembrie n. — În Varșovia au fost arestați din nou mulți studenți poloni pentru agitații naționale.

București, 19 Decembrie n. — Încercările pentru consolidarea majorității parlamentare conservative au succes numai în mod parțial, nu pe deplin. Se prevede, că se va fi dizolvată camera, sau va izbucni o nouă criză ministerială.

Berlin, 19 Decembrie n. — Știrile despre vizita împăratului german în București este o curată scornitură.

Winterthur, 19 Decembrie n. — Integru consiliul de administrație dela „Creditbank”, carea dat faliment, a fost arestat.

Berlin, 19 Decembrie n. — Din incidentul primirii tractatului comercial cu Austro-Ungaria după

a treia cetire în parlamentul german, împăratul a înălțat pe cancelarul Caprivi la rangul de conte.

CARACTERULU.*)

Insușirile caracterului.

3. Fidelitatea.

Și lozinca renumitului beliduce engles Wellington a fost — *datoria*, căreia i-a servit cu credință ca puțin alții. Când era comandant superior în Portugalia nu i-se părea purtarea poporației de acolo nici cuvințioasă nici amensurată datoriei. Elu dăse, „Avem aici entuziasm cu carul și via-te asemenea; iluminări festive, cântări patriotice și sărbări destule pretutindeni. Dă ce ce ne trebuie este, ca fiă-care să-și facă datoria sa credincios și să asculte de superiorii săi!”

La Waterloo intrând Wellington într-unu careu de infanterie foarte slăbit, pe când acesta aștepta tocmai un atac de cavalerie, dăse către soldați: Fiți tari, voinicilor! gândiți-ve ce voru dăce în Anglia despre noi!” Soldații răspunseră: „Să n'ai grije domnule comandant, ne cunoșcem datoria!”

Admiralul Nelson n'a fost mai puțin credincios datoriei sale. Semnificativ este pentru el renumita lozință, ce a dat-o flotei sale înaintea bătăliei dela Trafalgar: Anglia așteptă ca fiă-care să-și facă datoria — și totu așa cuvintele sale de urmă: „Mi-am împlinit datoria, Domnule, fiă laudat!”

Este știut că marele romanțier Scott a scris și a scris și nopți, între necazuri și bôle, fără a avea cel mai mic folos, căci totu ce câștiga dădea creditorilor săi. Elu dăce: N'as fi putut dormi așa de liniștit, ca acum, decât nu as fi avut conștiința mângăiatore, de a-mi câștiga mulțămirea creditorilor, făcându destul ca om de onore îndatoririlor mele în toate privințele. Văd înaintea mea o cale lungă, ostenitoare și întunecată, dăce ea duce la unu renume nepătat. De voi muri în jug, ceea ce e foarte verosimil, voi muri cu onore. De imi voi împlini problema, voi secera mul-

*) După Smiles-Rudow. A se vedé Nr. 266 alu „Gaz. Trans.” din 1891.

țămirea tuturor celor, pe cari îi privește, și aplausul propriei mele conștiințe.

În urma neaușitelor încordări ale sale, Scott vedea împunându-se mereu datorile sale și s'ar fi liberat de totu de ele în câțiva ani, decât nu l'ar fi ajunsu mortea. Unul din ultimele sale cuvinte a fost: „Între toți scriitorii timpului meu eu am scrisu pôte cele mai multe tomuri; și este cea mai mare mângăiere a mea a ști, că n'am căutat să stric principii nimenu, nici n'am scrisu ceva, ce as dori acum pe patul morții, să nu fiă scrisu.”

Acéstă credinciosă împlinire a datoriei au dovedit-o însă în Anglia nu numai omenii mari și culți, ci și întregul popor. Despre acéstă sunt multe exemple, în deosebi acela datu când cu fundarea corabiei „Birkenhead”. După ce femeile și capii au părăsit corabia ce nu mai era de scăpat, nu mai era nici o luntre, toate erau ocupate. Matrozii și aprópe cincisute de soldați rămăseră înderțu de bună voie și acesția dădură o salvă de bucurie când vădură pe femei și copii scăpați.

Dăce acéstă credință în împlinirea datoriei există și la celelalte popore precum la Germani, la Francezi ș. a. În timpurile trecute mai alesu Francia avu mulți bărbați mari credincioși datoriei lor ca Bayardii, Duguesclin, Coligny, Duguesne, Turenne, Colbert, Sully ș. a.

În timpul mai nou s'a distinsu între Francezi de Tocqueville prin sémțul său de datorie: dreptu mulțămire l'au întemnițat și l'au scos din viața publică. Elu scrisu către amiculu său Kergorlay: Eu ca și d-ta devin pe d-ta ce merge mai primitoru pentru fericirea, ce consistă în credinciosă împlinire a datoriei. Nici o altă fericire nu este așa de adencă și durabilă. Numai o țintă există care e vrednică de încordarea noastră: *Binele omenirei.*“

4. Adevărul.

În același raport în care se află curagiulu cu stăpânirea de sine, stă și fidelitatea cu adevărata — acéstă este partea dinăuntru a aceleia, ba o putem numi chiar fidelitate către sine însuși, de aceea nu se pôte despărți de fidelitate în sensu mai restrinsu. Astfelu dăce Platone: a

vorbi adevărul e lucru dreptu, a minți e nedreptu.

De aceea minciuna a trecut din vechime ca greșela cea mai nebărbătescă. Deja Achille dăce: Urăscu pân' la morțe pe acela, care altfelu vorbesce și astfelu cugetă.

Despre Epaminonda și Aristide se dăce că n'au mințit nici în glumă. Persii învățau pe copiii lor dela cincis ani în sus să călărescă, să puce și să vorbescă adevărul. A minți era la ei cea mai mare rusine. Totu așa era privită minciuna în vechia Romă, precum vădurăm mai susu la Regulus ș. a.

Aristotele, Diog. Laertiu, Cicero scriau despre minciună totu aceea ce dăce poporul: Cine minte odată nu mai află creșământu său „cu minciuna poți să prânșesci, dăce de cinat nu poți cina.”

De aceea e laudat bărbatul parolistu, care își ține cuvântul, căci cel ce nu și-l ține, nu e bărbat.

Așa dăce lordul Chesterfield, că adevărata duce pe om la succese și Clarendon dăce despre Falkland, că acesta se ferea de a spune unu neadeveru tocmai așa precum se ferea de a fura lucrulu altuia. Ear soția unui bravu englesu dăce despre bărbatul ei: Elu nu promitea nici odată ce nu putea sau nu voia să facă; dăce făcea totu ce sta în puterile sale.

Este cunoscutu chipul, în care mareșalulu Blücher și-a ținutu cuvântul tață cu amiculu său Wellington de a-i veni în ajutoru Waterloo. Când drumulu fiindu foarte rău, soldații nu înaintau destul de repede, elu îi împintea necurmatu: „Înainte, băeți, înainte!” — „Nu mai merge!” răspundeau ei descuragiați. — Atunci Blücher îi agră foarte emoționat: „Băeți, trebuie să mergă; voi dăceți că nu merge, dăce trebuie să mergă! Căci dăce am promis fratelui meu Wellington — i-am promis, auțiți? Și voi dăceți că nu veți voi să rămăi mincinosu față cu el?”

Și a mersu, Blücher ajunse tocmai în momentul supremu pe câmpul de luptă.

Adevărul nu-i iertat să-l jertfim pentru nici unu felu de considerație, elu trebuie să rămână stéua conducătoare a vieții noastre. Elu este legătura ce legă societatea, fără de care ea ar trebui să se dizolveze. Nici o casă

Totu ce vedeau era împetrit tocmai așa precum spusese mánzul. După ce se întorsé acasă dăce mánzulu către stăpenu-s'ó:

„La nopțe, stăpâne, se începe deslegarea orașului acestuia din lanțurile drăcoșei. Tu să te culci în casa cea mare și decât te va tređi cineva tu să nu vorbesci nimic căci în asta stă totă deslegarea; și ca nu cumva să te scapi să vorbesci, și iau graiulu.”

Dăcendu aceste, mánzul dădu cu piciorulu în pământ. Feciorulu voia să mai dăce ceva, dăce nu putea. După aceste se duse în casa cea mai mare. Aci mănca, apoi se culcă. Cam pe la mezul nopții se trezi din somn de larma cea mare ce era în casă.

Dracii năpădiau în casă ca frunđa și ca érba, negrii, urți, cu corne, cu codă, cu furei cu trei corne, cu capete de om în mână. Mai pe urmă sosi fata împăratului, pe care o duseră dracii. Ea se aședă pe unu scaun înalt și de aicea porunci dracilor să nu mai facă larmă. Acesția amuțiră.

Atunci fata porunci la doi draci să aducă pe feciorulu nostru, ce era împe-

trit de frică. Ea începă a-l întreba câte de câte, că cine e, de unde e și cine l'a adus acolo. Dăce elu nu putea vorbi de locu, graiul nu avea. Atunci fata făcu semnă la alți doi draci; acesția luară pe feciorulu în furile lor, și ridicară până la grindă, apoi îl lăsară jos, și totu așa de douăspredece ori. La urmă după ce gâtară veni unu alu treilea dracu cu o scăfărlă de cap de om și îi dădu să bea ceva din ea. După acéstă ér veniră cei doi draci și începă a purta pe bietulu fecioru, ca și când ar imprăscia fénulu. Cam pe la trei ciasuri după mezul nopții cântă unu cocoșu. Atunci dracii năpădiră éră pe ușă afară tocmai așa precum veniseră.

Diminéta se duse feciorulu la mánzu și îi spuse ce a vădu și ce a pățit. Mánzul îi dăce: „N'ai suferit de géba, stăpâne, hai de veđi pentru-ce ai suferit.” Feciorulu încăleacă și pleacă prin orașu. Toți omenii căpătasé picioru vii și încercau să umble, dăce fiind-că partea cea mai mare a trupului era încă pētră nu se puteau mișca.

În noptea următoare feciorulu nostru

a pățit-o totu așa ca și în noptea trecută. Ziua când merse prin orașu vădură, că totu trupulu omenilor se prefăcuse în carne, numai capurile erau totu pētră. Când era spre séra nopții a treia dăce mánzul către stăpenu-s'ó:

— Două nopți stăpâne le-ai dusu, cum le-ai dusu, dăce a treia e și mai grea. Iacă pe lângă graiul îți iau toate simțurile, ca să nu poți nici vorbi, nici simți dureri. Dăcendu aceste, mánzul se ridică în picioru de dinapoi, apoi se lăsară jos. Feciorulu nostru acum nu mai avea nici graiul nici simțurile. Astfelu se duse éră în casa cea mare și se culcă.

Pe la 12 ore noptea éră năpădiră dracii ca frunđa și ca érba, care de care mai urit și mai îngrozitor. De astă-dată venise și craiulu dracilor, se vedă și elu pe omulu acela, din care slugile lui nu au putut scoțe nici o vorbă și care la urmă avea să-i răpescă și fata. După ce toți se adunară, craiulu dracilor dimpreună cu fata de împăratu se sui pe scaunulu cel înalt. De aici porunci dracilor prin unu semn, să tacă. Acesția amuțiră. Atunci draculu alu cu trei corne în frunte porunci la

două slugi de ale lui să aducă pe omu ce dorme în casa lor. Omulu fu adus și pus lângă fata de împărat. Acéstă prin felurite apucături femeiesci voia să scotă măcaru o vorbă din elu. Dăce toate încercările ei rămăseră zadarnice; omulu nu vorbea. Craiulu dracilor, vădendu că în chipulu acesta nu pôte să scotă nici o vorbă din elu, făcu semnă la doi draci. Acesția veniră aducendu unu cosciug pe umere. În cosciugulu acesta băgară pe feciorulu nostru. În cosciugu adecă erau ósele unui om mortu de vr'ó 25 de ani. Apoi închiseră cosciugulu și începă a cânta lângă elu mai urit decât ei înșiși. După aceea deschiseră cosciugulu și-l întrebară decât vrea să vorbescă. Feciorulu nu putea.

Atunci dracii ér închiseră cosciugulu și începă a sări pe elu. După aceea scóseră afară pe fecioru din cosciug și legându-i mânila la spate îl duseră într-o grópă sub pământu. Aci stéteau totu schelete de omeni pe pēreți cu dinții rânșiți, ca și când ar voi să mănânce pe omu. Unele din aceste schelete veniau la feciorulu nostru, îi puneau mânila pe umeri și-l sărutau.

are celu mai bunu aeru este a- ceea unde nu mirosa nimic.

Temperatura odăiei copilului se fia de 15—16 grade (căldură bine înțelesu). Dimineața la sculare se va duce copilul într'una din odăile vecine până ce se va face curățenia în odaia lui: se voru lăsa ferestrele și ușa sobei deschise celu puținu timpu de 1/2 oră, după cari se va face caldū în casă; în camera copilului se nu fia multe lucruri (mobile) de se pôte numai patulu doicei și alu copilului. Luminatulū odăii se nu se facă cu lampă de gazū, care dă gazū vătămătorū (acidū carbonicū) și ea pe celu folositorū alu copilului (oxigenulū); luminarea de spermanțetu e cea mai bună. În primele zile după nascere odaia trebuie se fia slabū luminată, copilulū se se obicnuiescă treptatū cu lumina (cam pe la a 16-a zi după nascere, copilulū pôte suporta lumina mai viă.) Mai repetū odată, odaia copilului trebuie vędutā multū timpū de de sōre; mamele sciu proverbulū neapolitanū: „unde sōrele intră, adesea nici odatā doctorulū nu intră.”

„Ar trebui se fia pentru noi o lege sfintā și inviolabilă de a nu lăsa se se strecōre o singurā zi fără de a procura copilului această bucuriă dātătoare de viētā, lumina sōrelui“ a dișu Hufeland.

Sōrele încăldește pe toți de o potrivă; sēraci ca și bogăți se profite dēr de elū.

„Apărătorulū sănătății“

Dr. Mirinescu.

Șefu de clinică la spitalulū de copii în Bucuresc.

POVEȚE.

Conservarea ouălorū. Americanii întrebuintează sarea ca unū mijlocū fōrte potrivitū pentru conservarea ouălorū. Pe fundulū lăzii ori alū vasului, în care se tinū ouăle se pune unū stratū de sare măruntā, ouăle se aședā apoi în acestū stratū și apoi erāși se presară peste ele unū stratū de sare, așa ca să le acopere cu totulū. Astfelū se continuā mereu totū unū stratū de sare și altulū de ouē până când vasulū se umple. Pe calea acēsta ouăle se potū conserva în stare prōspetā timpū de 8 luni de zile.

Mijlocē în contra trōnei (guturaiei, catharū). Sē iai o baie caldā de piciōre, se beai o 1/2 litrā de limonadā ferbinte, se splei nasulū cu apă sērată și se stai în o odăiă caldā. Unū altū mijlocū este de a trage amoniacū pe nasū. Unii recomandā o mișcare viuă de patru ore în aerū liberū, la această însă trebuie se fi feritū de răcelā.

Mijlocū în contra crepărei pielii pe māmă. Profesorulū Dr. Lieberich prescrie următorulū mijlocū: După ce ți-ai spălatū bine māmile cu săpunū și apoi s'au uscatū, amonci frēcā māmă cu lanolin (o māră estrasā din lānă de oiă). Mișcōsulū neplăcutū alū lanolinului se pôte îndepārta prin amestecare cu vaniliā și uleu de rose. Māmă trebuie frecată astfelū, ca lanolinulū să intre în piele. Acēstā frecare trebuie se se facă de mai multe ori și astielū crepăturile de pe māmă vorū dispărea. Totū prin acestū mijlocū se potū feri māmile, ca să se nu devinā roșii ca raculū.

Sēmēnța de trifoiu. La alegerea sēmēnței de trifoiu și de luțernā pōtă mare rolū anumite fire tari se se aflā în sēmēnță. Acestea sēmēntū invēluite într'o scōrță atātū

de virtōsā încât apa și umezēla fōrte cu greu pōte străbate prin ea și tocmai din cauza acēsta încolțescū târziu de totū, ba une-ori stau chiar cu anii în pāmētū, fără a încolți de locū. Sē'nțelege de sine, că pentru sēmēnatū acele fire de sēmēntā suntū mai bune, care încolțescū mai iute; prin urmare când avemū de-a cumpēra sēmēnța de trifoiu, ori de luțernā, trebuie se bāgāmū de sēmā, ca fire de cele tari se fia cātū se pōte mai puțin, căci cu cātū suntū mai puțin, cu atātū sēmēnța e mai bună. După forma dinafarā însă firele de sēmēntā nu se potū deosebi unele de altele, deōrece tōte suntū la unū felū. Deosebirea se pōte face numai așa, că sēmēnța întrēgā se udā în apă caldā; firele cele bune de sēmēnatū se potū cunōsce atunci ușorū, căci se umflā tare și mai multū ori mai puținū își schimbā și colōrea, în firele cele tari rēmānū cu totulū neschimbate, de-ōrece apa neputēndū străbate prin cōjā, nu produce asupra lui nici unū efectū. În modulū acesta economii vorū putē cunōsce care sēmēntā e mai bună și se vorū sili a alege sēmēnța aceea, în care se aflā mai puțin fire tari, căci aceea e mai bună pentru sēmēntā.

MULTE ȘI DE TOATE.

Printū mântuitorū de viētā.

Printulū George alū doilea, fiulū regelui Greciei, care a scōpatū viētā Țareviciului cu ocazia călătoriei lorū în Japonia a arātātū în timpulū din urmă unū nou actū de curajū. Pe o vijeliā grōznicā unū marinarū voiasē străbatā portulū dela Pireu pe o luntre; vēntulū violentū însă răsturnā barca și aruncā pe marinarū în mare. Printulū George, martorū la acestū accidentū, se aruncā numai decātū într'o luntre, se apropiā de marinarū, care se ineca și brațele-i vēnjōse ilū prinse, ilū scōșe și avū norocū d'altū transporta la țērmū. Mulțimea adunată în portū a aclamatū cu unū entusiasmū indescriptibilū pe bravulū printū, ēr a doua zi societatea de salvare din Atena a prezentatū printulū George medalia, pe care ea o conferā pentru asemenea acte.

Pāmētulū fatalū pentru monarchii.

Rēposatulū Don Pedro a fostū ultimulū suveranū alū Americii.

Lumea nouā nu e terenū priinciosū pentru guvernamentulū monarchicū.

Până la 1776 tōtā America dela Groenlanda până la Pāmētulū-de-focū era sub stāpanirea diferitelorū națiunii europene. Uriășulū continentū nu era decātū unū teritorū colonialū stāpanitū de Englezī Francesī Spaniolī, Olandezī ect. Ultimulū împērātū alū Mexicului nenorocitulū Montezuma, muri lovitū de o sāgētā a supușilorū, cari voiau se scape din māmile lui Cortez; împērātulū Guatimozin fū spānzuratū de Spaniolī și ultimulū rege din Peru muri pe rugulū inchișitiei. Dintre suveranii seculului alū 19-lea nici unulū nu muri pe tronū. Tatālū împērātului Faustini I. din Haiti își sfērși zilele în exilū. Ceilalți monarchi nu murirā nici unulū de o mōrte naturalā. Ambii împērāți ai Mexicului, Augustin I și Maximilian, furā impușcați de rebeli. Impērātulū Iacob I. din Haiti fū ucisū într'unū modū bestialū de conspiratorī și urmașulū sēu, Enriēu I. își trase singurū unū glonțū în capū. Nici sōrtea nobilului Don Pedro alū II-lea nu fū mai bună decātū a celorlalți capete încoronate din America, elū muri precum se scie, în cele mai triste împrejurări.

Pe fiā-care secundā o mōrte.

Nesce invēțatī pregătescū o statisticā asupra mortalitătii omenimei. Ei

susținū, că în decursulū unui anū casurile de mōrte pe întregū rotogolulū pāmētului ar atinge uriașā cifrā de 33 miliōne. Din numērulū acesta cade pe-o zi 91.555, pe-o orā 373, pe-o minutā 62 și pe-o secundā ceva mai multū decātū 1 casū de mōrte.

Teatrofon.

Ētā numirea unui nou instrumentū al marelui inventatorū american Edison. Cu ajutorulū acestei mari invențiunii, omulū pōte se asculte de pildā o reprezentațiā teatralā cātū de mare. Aparatulū se pōte aședā în casā și sēra în locū de a te osteni la teatru n'ai decātū sē-lū deschidī și se ascultī dialogurile actorilorū cari ți-se conducū pe sirmā, bunāorā ca la telefonū. Englezii curioși au și începutū deja se punā în practicā acēstā minunată invențiune, decā cineva, mergēndū într'unū restaurantū, voiesce se asculte o reprezentațiā teatralā, aruncā cātiva banī în aparatū, cum se obicnuiesce la cumpenele automatice, și pōte se se desfāteze cātēva minute, ascultāndū reprezentațiā teatralā.

Calendarul septemnel. Table with columns for months (Decembrie, Ianuarie, Februarie, Martie, Aprilie, Mai, Iunie, Iulie, August) and days of the month, listing names of saints and feast days.

Bursa de māruri din Budapesta dela 16 Dec. n. 1891.

Table of grain prices in Budapest, listing items like wheat (Grāu Bănățenescū, Grāu dela Tisa) and their prices per 100 kilograms.

Table of old and new grain prices, listing items like barley (Sēcără), rye (Orzū), and their prices per 100 kilograms.

Table of various products and their prices, including oil (Oleu de rap.), sugar (Săninā), and other goods, with prices per 100 kilograms.

Tērgulū de rimātōri din Steinbruch. La 14 Dec. n. starea rimātōrilor a fostū de 131,557 capete, la 15 Dec. au intratū 8054 capete și au eșitū 1170 rēmānēndū la 16 Dec. unū numērū de 133441 capete. — Se notēzā: marfa un-

gureșcă veche, grea dela 44 până la 45 cr. marfă ungureșcă tineră grea dela 46— cr. până la 46 1/2 cr., de mijlocū dela 45 cr. până la 45 1/2 cr. — ușorā dela 43— cr. până la 44— cr. — Marfā țērānescā grea dela 43 1/2 până la 44— cr. — de mijlocū dela 43— cr. până la 44— cr. ușorā dela 42— cr. până la 43 cr. — Marfā de Romānia Bākony de grea dela — cr. până la — cr. transito mijlociā grea dela — cr. până la — cr. însă transito ușorā dela — cr. până la — cr. transito dto țepōsā grea dela — cr. până la — cr. transito mijlociā dela — cr. până la — cr. Marfā sērbescā grea dela 43—44 cr. transito, mijlociā grea dela 42—43 cr. transito ușorā dela 40—41 cr. Porci îngrāșatī de unū anū dela — cr. până la — cr., îngrāșatī cu cucuruzū dela — cr. până la — cr., îngrāșatī cu ghindā dela — cr. până la — cr. Cântăritī la garā cu 4 1/2.

Bursa din Bucurescī din 16 Decembre.

Table of stock market prices in Bucharest, listing various bonds (Rentă română, Oblig. de statū) and bank shares (Banca Națion., Dacia-Romānia) with their respective values and percentages.

Cursulū la bursa din Viena

Table of exchange rates in Vienna, listing gold (Renta de aurū 4%), silver (Renta de hārtiā 5%), and various commodities like flour (Mărci 100 imp. germane) and London 10 Livres sterlinge.

Cursulū piețel Brașovū

Table of market prices in Brașov, listing various goods like silver (Argintū romānescū), flour (Mărci germane), and other commodities with their prices.

Proprietari: Dr. Aurel Mureșianu. Redactorū responsabilū interimālū: Gregoriu Maiorū.

Pentru stomachū stricatū, indigestiune și pentru tōte acele nenumerate bōle, cari provinū din cauza conturbării organelorū de nutrire, se probēzā ca unū medicamentū escelentū „Balsamulū de viētā alū lui Dr. Rosa“ din farmacia lui B. Fragner în Praga; acesta este de căpētātū aprōpe în tōte farmaciile mai mari.

Ganz seid. bedruckte Foulards fl. 1.20 bis fl. 4.65
 4.50 verch. Dessins) — verch. robens- und stüppweise porto- und zollfrei in's Haus das Seiden-
 fabrik-Depôt **G. Henneberg** (K. u. K. Hofliefer.) **Zürich**. Muster umgehend. Briefe kosten
 10 fr. Porto.

Ajutoră grabnică și sigură

pentru

SUFERINTE DE STOMACH ȘI URMĂRILE ACESTORA!!

Mijlocul cel mai bun și eficient pentru menținerea sănătății, curățirea sucurilor precum și a sângelui și pentru promovarea unei mistuirii bune este deja pretutindenea cunoscutul și plăcutul

„Dr. Rosa's Lebens-Balsam“.

Acest balsam preparat cu îngrijire din erburile alpine cele mai bune și tămăduitoare se dovedește ca foarte folositor în contra tuturor greutăților de mistuire a cărei de stomach, lipsa de apetit, rigălele, congestiunilor, haemorhoidelor etc. etc. In urma eficacității sale a devenit acest balsam acum unu sigură și dovedit medicament de casă populară.

Sticla mare costă 1 fl., mică 50 cr.

Mii de scrisori de recunoștință stau la dispoziția!

FIȚI ATENȚII!!!

Spre a evita înșelătorii, faceți pe fiecare atentă, că fiecare sticlă cu **Dr. Rosa's Lebens-Balsam**, care singur numai de mine este preparat după receta originală, este învelită în hârtia grosă albastră, care poartă în lungul ei inscripția: **Dr. Rosa's Lebens-Balsam** din farmacia „zum schwarzen Adler“, B. Fragner, Prag, 205—3“ în limba germană, boemă, ungară și franceză, și cari sunt prevăzute cu alăturata marcă „brieei luată sub scutul legal“.

Dr. Rosa's Lebens-Balsam

Veritabilă se poate procura numai în
 Depositul principal al producătorului

B. Fragner,

Farmacia „Zum schwarzen Adler“
 Prag 205—3.

In **Budapesta**: la farmacia I. von Török.
 Tote farmacii din **Brașov**, precum și toate farmacii mai mari din monarchia Austro-ungară au deposite din acest balsam de viață.

Totă de acolo se poate avea:

Alifia de casă universală de Praga

(Prager Universal-Haussalbe)

un medicament sigur și prin mii de scrisori de mulțămire recunoscut în contra tuturor inflamațiilor, rănilor și umflăturilor.

Acosta se întrebunțează cu succes sigur la inflamații, la stagnațiunea laptei și întărirea țitelor cu ocaziunea înțercării copilului, la abscese, ulcere, pustule cu puroiu, carbuncle; copturi la unghie, la panariții (ulcerațiuni la degete, la întărituri, umflături, tumorea glandulelor limfice, lipome etc. — Tote inflamațiunile, umflături, întărituri se vindecă în timpul cel mai scurt; la casuri însă, unde s'a format deja puroiu absorbă buba și o vindecă în timpul cel mai scurt fără dureri.

In cutioare à 25 și 35 cr.

FIȚI ATENȚII!

De orice alifia de casă universală de Praga se imităză foarte desu, faceți pe fiecare atentă, ca singur numai la mine se prepară după receta originală. Acosta este numai atunci veritabilă, decă cutioarele din metal galbinu, în cari se pune, sunt înfășurate în hârtia roșie pe care s'afă tipărită în 9 limbi explicațiunea cum se se întrebunțeze, împachetate și în cartone vinete — cari sunt prevăzute cu marca fabricii de mai susu.

Balsam pentru auz.

(Gehör-Balsam)

Cel mai probat și prin multe încercări cel mai temeinic medicament pentru vindecarea auzului greu și spre redobândirea auzului perdut. 1 Flacon 1 fl. 603,26—16

PUBLICAȚIUNE.

Direcțiunea generală a Căilor Ferate Române face cunoscută prin această, că are

31 posturi de Ingineri vacante

la Serviciul de Intreținere din București, Craiova, Pitești Buzău, Galați și Iași.

Doritorii de a ocupa asemenea posturi sunt rugați a prezenta cererile D-lor în scris la adresa Direcțiunii generale a Căilor Ferate Române, Serviciul P. la București cel mult până la 15 Ianuarie 1892 st. nou cu arătarea adresei D-lor exactă și anexându documentele următoare:

- 1) Diploma sau Certificat de terminarea studiilor a unei școle speciale de Ingineri.
- 2) Certificat de serviciu.
- 3) Act de nascere.
- 4) Act de căsătorie (decă e căsătorit) și de nascere al soției, precum și eventual ale copiilor.
- 5) Actele pentru serviciul militar.

Pentru informații mai detaliate doritorii se vor adresa în scris sau verbal la Șeful Serviciului de Intreținere C. F. R., București, Calea Victoriei Nr. 124.

724—10.

Arândare prin licitațiune.

Muntele „Sântilie“ din județul Prahova, România, proprietatea Bisericii Sf. Nicolae din Brașov-Scheiu, se dă în arândă pe 3 ani începând cu 1-a Ianuarie 1892.

Cei ce doresc a lua în arândă acest munte de pășune, are a adresa oferte în scris, cel mult până la 31 a. c. v., subsemnatului Comitet, de unde își pot lua și informațiunile de lipsă.

Comitetul parochial al Bisericii Sf. Nicolae din Brașov, Scheiu.

Brașov, 20 Noevre v. 1891.

729,5—3.

ANUNCIU.

DINȚI ARTIFICIALI.

de

cea mai bună calitate

montați în cauciuc, sau aur

cu prețuri eftine

la

DENTISTUL DR. GUST

TÊRGULŪ PÔMELORŪ No. 19

709

Univ. Med.

Dr. Carol Flechtenmacher

dela 1 Decemvre st. n. 1891 s'a mutat cu locuința în

Cetate, piața mare, colțul dela TêrgulŪ PômelorŪ Nr. 18, etagiulŪ I.

(Désupra prăvăliei lui Demeter Eremias, Nepoții)

Intrarea din strada Hirscher Nr. 2.

Ordineză, afară de Dumineci și sêrbători, în tôte zilele dela 11¹/₂ până la 12¹/₂ din zi.

698,12—12.

Hârtia de țigări veritabilă francesă

„LE GLORIA“

de Iosif Bardou & fils în Perpignan și Paris

60 medalii de aur, 16 mari diplome de onore, 20 diplome „hors concurs“ numai atunci e veritabilă, decă fiecare cârticică poartă firma IOSEPH BARDOU & FILS.

Se poate căpeta în tôte prăvăliile unde se vinde hârtia en gros și marfă de Nürnberg, precum și în tôte traficele de tutun și țigări.

670,10—7